

това длъжна съмъ да го подържамъ щастие е, че се представи случай да се раздѣлимъ съ него Но какъто и да е исками се да зная коя е тази високоидеална, неземна красавица. На всякой случай, ще трѣба да се кажи на Чигова, че съмъ свободна. Той безъ съмнение стой по високо отъ Налитаевъ.

Налитаевъ, като пиянъ излѣзълъ изъ модната магация и безсѣзнателно упутилъ крачкитѣ си къмъ гостолничетна Калгушкина, гдѣто често ходилъ съ Чигова тамъ, когато ненамѣрилъ. На стълбата, която излизала на третий катъ на гостлицата той срѣцналъ Сахарова, който му далъ слѣдующето писъмце отъ Чигова:

«Бързамъ да ти явж, че дѣлята полужително тя призна за лудъ и вече повика нѣколко доктори, съ които да се посвѣтва. Тази сутрѣнъ была у Раздугеви, които сподѣляли мнението ѝ. Тебе тя търсатъ на всякадѣ. Дѣляти е приготвила ловидба по староприемчески вкусъ съ закуска и струва ми се за приемане. An revoir.

Чиговъ.

Налитаевъ отъ страхъ да не попадне въ ржцѣтѣ на прислѣдвателитѣ си, зель своя пакетъ и почти съ бѣгъ дошелъ на театралния площадъ (мегданъ), гдѣто въ това врѣмъ минавалъ вѣгонъ на конно—жѣлезния пѣтъ—и на часа влѣзълъ въ него.

«Бекъ и другарката на дѣтинството ми, ще се отрѣче отъ мене, че говоря право» по